

17. कथालापि: 26, 22. KATHÁS. 19, 30, 21, 52. काव्यालापाः *Gespräche über Dichtungen* VP. in ŚĪH. D. 2, 14. प्रवसनालाप adj. AMAR. 97. Am Ende eines adj. comp. f. आ ऋ. 39: ललितालापि (voc.). — 2) bei den Mathematikern *das Stellen der Frage* COLEBR. Alg. 187.

आलापन (von लप् im caus. mit आ) adj. von *Etwas reden machend* (?): मङ्गलालापनैर्हमैः R. 1, 77, 12. SCHL.: *gratulationibus sacrisque*. Die Lesart der andern Rec. s. u. आलम्भनीय.

आलापवत् (von आलाप) adj. *redend, anredend*: मट्यालापवति प्रतीपवचनं सध्या सकामाभते AMAR. 42.

आलापिन् (von लप् mit आ) 1) adj. *redend, sprechend*: प्रियालापिन् BHARTR. 2, 44. — 2) ०नी f. *eine aus einem Kürbiss* (आलापु oder आलापु) heisst die *Flaschengurke* verfertigte Laute AS. Res. 9, 433.

आलापु f. = आलापु 1. ÇABDAR. im ÇKDR.

आलापवर्त (आल? + आवर्त) n. *Fächer aus Zeug* H. 688.

आलाप्य (आल 1. + आप्य) m. *Krokodil* H. 1349.

1. आलि m. 1) *Scorpion* H. 1211. Ind. St. 2, 260. — 2) *Biene* Sch. zu AK. und angeblich HÄR. ÇKDR. — Vgl. अलि, अलिन्.

2. आलि f. 1) *Freundin eines Frauenzimmers* AK. 2, 6, 1, 12. 3, 4, 200. TRIK. 3, 3, 381. H. 529. an. 2, 475. MED. I. 3. Die von den Schol. zu AK. aufgeführte Form आली erscheint KUMĀRAS. 5, 83. ŚĪH. D. 71, 41. AMAR. 23 (आलीवनः). — 2) *Streifen, Strich, Linie, Zug* AK. 2, 4, 1, 4. 3, 4, 200. H. 1423. H. an. MED. रघ्यालि *die Linie, die eine Strasse bildet*, AMAR. 89. वनाली: (acc. pl.) PRAB. 101, 17. mit der Länge: ब्रह्मवृद्धालीव PĀNĀKĀT. 203, 6. तोषात्तर्भास्करालीव रेवे मुनिपरंपरा KUMĀRAS. 6, 49. खद्योताली MEGH. 79. Vgl. आवलि, woraus आलि entstanden sein kann. — 3) *Damm* AK. 2, 1, 14. TRIK. 3, 3, 381. H. 963. H. an. MED. — 4) *kleiner Graben* VJUP. 102. — 5) *Verwandtschaftsreihe, Reihenfolge in der Abstammung* ÇABDAR. im ÇKDR.

3. आलि adj. 1) *unnütz, zwecklos* (अनर्थ) H. an. 2, 475. — 2) *von lauterer Gesinnungsweise* (विशदाशय) H. an. MED. I. 2.

आलिखत् (von लिख् mit आ) m. *der Kratzende, Ritzende*; N. eines bösen Geistes PĀR. GRHJ. 1, 16 in Z. d. d. m. G. 7, 531.

आलिगव्य patron. von अलिगु gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. Davon f. आलिगव्यापनी nach P. 4, 1, 18.

आलिगी f. N. einer Schlange AV. 5, 13, 7.

आलिङ्ग (von 2. आ + लिङ्), आलिङ्गति, ०ते und आलिङ्गयति *die Glieder anschmiegen, umfassen, umfassen, umarmen*: स चैनम् — भृशमालिङ्ग RAGH. 13, 73. KATHÁS. 3, 65. BHATT. 14, 12. आलिङ्गन् AMAR. 2. आलिङ्गते पृथग्वृत्तौ साध्वन्ते त्वमुत्स्वरम् MBH. 3, 11059 (p. 571). किं नु नालिङ्गसे R. 2, 64, 30. आलिङ्गय माम् PĀNĀKĀT. 113, 11. पपात सो ऽपि धरणीमालिङ्ग रणामूर्धनि MBH. 14, 2338. N. 24, 38. R. 1, 9, 47 (गाढम्). HIT. 17, 3, 1, 102 (निर्दयम्). MEGH. 12. KATHÁS. 3, 64. शत्रव्यमङ्गैरविरलमालिङ्गितुं पवनः ÇĀK. 35. PĀNĀKĀT. 216, 11. आलिङ्गते MEGH. 106. आलिङ्गमान RĪGĀ-TAR. 5, 431. आलिङ्गित 410. परस्परालिङ्गितयोस्तयोः VID. 302. आलिङ्गित n. *Umarmung* MEGH. 22. 71, v. 1.

— प्रति *die Umarmung erwidern*: वसन्तसेना — चारुदत्तमालिङ्गति । चारुदत्तः स्पर्शनाट्यप्रत्यालिङ्ग MĀKĀH. 91, 45.

— सम् *umfassen, umarmen*: यद्वात्रमक्षिप्यो समालिङ्गति PĀNĀKĀT. 27,

6. समालिङ्ग BrĀHMAN. 2, 36. HIR. 4, 20. R. 1, 9, 37. 3, 35, 63. 5, 13, 44, 48. 50, 53. तेन समालिङ्गमाना PĀNĀKĀT. 27, 12. समालिङ्गिता 8.

आलिङ्ग (von आलिङ्) m. 1) *Umarmung* DAÇAK. in BENF. Chr. 201, 14. — 2) = आलिङ्ग m. *Trommel* Sch. zu AK. 1, 1, 7, 5.

आलिङ्गन (von आलिङ्) n. *Umfassung, Umarmung* TRIK. 3, 2, 4. H. 1507. SUÇR. 1, 77, 8. PĀNĀKĀT. 263, 5. आलिङ्गने चेशैव चक्रतुस्ते त्रिपर्ययम् MBH. 3, 11064 (p. 571). प्रियतममुत्रालि० MEGH. 71. प्रियालि० RAGH. 12, 65. HIT. 29, 16. गाढालि० II, 154. VER. 11, 12. एवं तौ द्वावपि चिह्नितालिङ्गनौ PĀNĀKĀT. 113, 25. आलिङ्गने चास्यै स द्दौ VID. 141. मृतकम् (von आ० abhängig) आलिङ्गने करोति VER. 25, 15.

आलिङ्गिन् (von आलिङ्) m. *eine Art Trommel*, die man beim Spielen mit einer Hand *umfasst*, H. 293. SVĀMIN zu AK. 1, 1, 7, 5. ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. आलिङ्ग.

आलिङ्ग्य (von आलिङ्) 1) adj. *zu umfassen*. — 2) m. a) *eine bes. Art Trommel* AK. 1, 1, 7, 5. H. 293. Sch. चतुरङ्गलक्ष्मिणो ऽय्यान्मुखे चैकाङ्गुलेन यः । पवकृतिः स आलिङ्ग्य आलिङ्ग्य स हि वाद्यते ॥ ÇABDĀRN. im ÇKDR. आलिङ्ग्येषु तलान्कत्वा R. 5, 13, 47. Vgl. आलिङ्गिन्, अङ्गिन् und अङ्ग. — b) N. pr. gaṇa वर्षादि zu P. 4, 2, 82.

आलिङ्गायन (von आलिङ्ग्य) gaṇa वर्षादि zu P. 4, 2, 82.

आलिङ्गर m. = अलिङ्गर TRIK. 2, 9, 13.

आलिन् m. *Scorpion* H. 1211. — Vgl. अलिन् und 1. अलि.

आलिन्द m. = अलिन्द 1. ÇKDR. angeblich nach AK., der auch bei der Kürze als Autorität angeführt wird.

आलिन्दक m. dass. ÇABDAR. im ÇKDR.

आलिम्पन (von लिप् mit आ) n. = आदीपन 2. TRIK. 2, 9, 13.

आलीढ 1) adj. s. लिह् mit आ. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa शुभ्रादि zu P. 4, 1, 123. — 3) n. *eine bes. Stellung beim Schiessen, bei der das rechte Bein vorgestellt, das linke gebogen wird*, AK. 2, 8, 2, 53. H. 777. MED. dh. 7. MALLIN. zu KUMĀRAS. 3, 70. RAGH. 3, 52.

आलीढिये patron. von आलीढ gaṇa शुभ्रादि zu P. 4, 1, 123.

आलीन s. u. ली mit आ.

आलीनक (von आलीन) n. *Zinn* (weil es so leicht *schmilzt*) H. 1042.

आलु 1) m. a) *Eule* ÇABDAR. im ÇKDR. — b) *eine Art Ebenholz* (कामालु) RĪGĀN. im ÇKDR. Vgl. आलुक, अमितालु *schwarzes Ebenholz*, नीलालु. — 2) f. *ein kleines Wassergefäß* AK. 2, 9, 31. TRIK. 3, 3, 380. H. an. 2, 475. MED. I. 3. आलू H. 1021. चर्ममयी तालुः कर्कपात्रिका 1025. — 3) n. a) *Floss, Nachen* TRIK. H. an. MED. सपत्न्यालुजलम् (डुर्गम्) HIT. III, 52. — b) *Name einer Wurzel* TRIK. H. an. MED. VJUP. 134. Vgl. आलुक.

आलुक (von आलु) 1) m. a) *eine Art Ebenholz* (कामालु) RĪGĀN. im ÇKDR. — b) *ein Bein*. Çeşa's H. 1307. — 2) n. a) *die essbare Wurzel von Amorphophallus campanulatus* Bl. RĪGĀN. im ÇKDR. SUÇR. 2, 437, 16. = b) = *एलवालुक* RĪGĀN. im ÇKDR.

आलुञ्चन (von लुञ्च् mit आ) n. *das Zerreißen*: एयेनो प्रकालुञ्चने MĀKĀH. 50, 15.

आलू f. s. u. आलु.

आलिखन (von लिख् mit आ) 1) adj. *kratzend, scharrend; malend*. — 2) m. N. pr. eines Lehrers in Ritualsachen ĀÇV. ÇR. 6, 40. Davon patron.